

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

เทศบาลเมืองเขลางค์นคร
ตำบลชมพู อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการเลี้ยงสุกรที่ไม่ถูกต้องด้วยสุลักษณะ อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ของประชาชนและก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม สมควรกำหนดให้กิจการเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม
ภายในท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการเลี้ยงสุกรปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ
หรือสุลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพหลักเกณฑ์การอนุญาต
ให้ดำเนินกิจการเลี้ยงสุกร และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการเลี้ยงสุกร ดังนั้น
เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลกิจการเลี้ยงสุกรในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติจึงตราเป็นเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การควบคุมกิจการ
เลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓
แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔
มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองเขลางค์นครและผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง จึงตราเทศบัญญัติไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การควบคุม
กิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร นับตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้
โดยปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองเขลางค์นคร แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้
แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับในเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตราย
ต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกความตามในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของ
สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรนั้น

“การเลี้ยงสุกร” หมายความว่า การมีสุกรไว้ครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา
ตลอดจนการให้อาหารอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอก กรง ที่ขัง หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการ
ควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการ
ของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางแสง” หมายความว่า สภาวะของแสงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางความร้อน” หมายความว่า สภาวะของความร้อนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“ของเสีย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือสิ่งอื่นใดอันเกิดจากการประกอบกิจการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร ที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพหรือเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ชากสุกร สิ่งขับถ่ายจากสุกร กากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากการจัดการน้ำเสีย

“ของเสียอันตราย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือสิ่งอื่นใดที่ปนเปื้อนสารพิษอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือ สิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้

“โรงเรือน” หมายความว่า อาคาร สิ่งปลูกสร้างที่มีหลังคา โดยภายในแบ่งกันเป็นคอกหรือรูปแบบอื่น สำหรับใช้เพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

“ส้วมน้ำ” หมายความว่า พื้นที่หรือสถานที่ และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่มีลักษณะเป็นบ่อ แอ่ง หรืออ่าง สำหรับให้สุกรแช่น้ำและรองรับสิ่งขับถ่ายจากสุกร

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติเป็นไปตามเทศบัญญัติ

หมวดที่ ๒ กิจการเลี้ยงสุกร

ข้อ ๖ ให้กิจการเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ต้องควบคุมภายในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีมาตรการควบคุมและป้องกันเหตุรำคาญ หรือผลกระทบที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พร้อมทั้งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงที่ออกตามความ ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวดที่ ๓ สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการต้องมีระยะห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยพักฟื้น หรือผู้พิการ เพื่อป้องกันผลกระทบต่อผู้อาศัยในบริเวณ ดังต่อไปนี้

- (๑) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่สิบเอ็ด ถึง ยี่สิบตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ห้าสิบเมตร
- (๒) สถานประกอบกิจการที่มีสุกรตั้งแต่ ยี่สิบเอ็ดตัว ถึง ห้าสิบตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยเมตร

(๓) สถานประกอบกิจการที่มีสุกรตั้งแต่ ห้าสิบเอ็ดตัว ถึง หนึ่งร้อยตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า สองร้อยเมตร

ในกรณีที่สถานประกอบกิจการใดมีเหตุจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนสุกรจนไม่เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ดำเนินการแจ้งเหตุจำเป็น และจำนวนสุกรเพิ่มขึ้นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่มีเหตุจำเป็น และต้องดำเนินการให้จำนวนสุกรเป็นไปตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลบังคับใช้ สถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือสถานประกอบกิจการที่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ บริเวณเพาะพันธุ์ เลี้ยง อนุบาลสุกร และบริเวณที่กำจัดของเสีย ต้องอยู่ห่างเขตรั้ว ของสถานประกอบกิจการ รวมทั้งต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งอื่นใดปกคลุมโดยรอบบริเวณนั้น ไม่น้อยกว่ายี่สิบเมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการรายอื่น และควรมีการปลูกต้นไม้ที่มีความสูงและทรงพุ่มที่เหมาะสมสำหรับเป็นแนวป้องกัน เพื่อช่วยลด การแพร่กระจายของมลพิษ เช่น กลิ่น ผุ่น ออกสู่ภายนอก

ข้อ ๑๐ ลักษณะโรงเรือน ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง อยู่ในสภาพดี ปลอดภัย การระบายอากาศที่ดี อากาศถ่ายเทสะดวก และระบบระบายน้ำเพื่อรวบรวมน้ำเสียไปบำบัด ด้วยวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งต้องบำรุงรักษา ทำความสะอาดโรงเรือน ระบบระบายอากาศ และระบบ ระบายน้ำอย่างสม่ำเสมอ หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

ข้อ ๑๑ พื้นโรงเรือนอยู่ในสภาพดี ทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงเพื่อให้น้ำไหลทางระบายได้สะดวก ดูแลรักษาพื้นโรงเรือนให้แห้งและสะอาด ต้องมีการเก็บกวาด มูลสุกรและเศษสิ่งตกค้างจากพื้นคอกทุกวัน และล้างทำความสะอาดอยู่เสมอ

ข้อ ๑๒ จัดพื้นที่ดำเนินกิจการเป็นสัดส่วนและเหมาะสม เช่น พื้นที่เพาะพันธุ์ เลี้ยง อนุบาลสุกร พื้นที่จัดเก็บอาหารสุกร ยา วัคซีน พื้นที่ผสมอาหารสุกร พื้นที่ตากมูลสุกร พื้นที่บำบัด หรือกำจัดของเสีย รวมทั้งต้องบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่สะอาด สามารถป้องกันกลิ่น ฝุ่น เชื้อโรค แมลง หรือสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคด้วย

ข้อ ๑๓ มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงสุกรและมีสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนที่เหมาะสม กับจำนวนสุกร สายพันธุ์ ขนาด และอายุของสุกร พื้นที่ตากมูลสุกร และอนุบาลสุกร ต้องมีที่ขังหรือคอกกัน เป็นสัดส่วน เหมาะสมกับจำนวนสุกร ไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด ทั้งนี้ พื้นที่ในการเลี้ยงสุกรต้องเป็นไปตาม ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๔ โรงเรือนที่มีส้วมน้ำ ต้องกำจัดสิ่งขับถ่ายจากสุกรและล้างทำความสะอาดทุกวัน

ข้อ ๑๕ สถานที่ประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร หรือการเสิร์ฟอาหารสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

หมวด ๔

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหารสัตว์ สถานที่เก็บอาหาร และภาชนะบรรจุอาหาร

ข้อ ๑๖ อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม คุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๑๗ สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหารต้องจัดแยกให้เป็นสัดส่วน เป็นระเบียบ มีการดูแลความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๑๘ ภาชนะบรรจุอาหารสุกรต้องสะอาด ไม่เคยใช้บรรจุวัตถุมีพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใด ที่เป็นอันตรายต่อสุกร

ข้อ ๑๙ มีการจัดเก็บวัตถุดิบ และอาหารเลี้ยงสุกรอย่างมิดชิด สามารถป้องกันแมลง และสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค เพื่อป้องกันการเสื่อมสภาพ และกลิ่นรบกวน

ข้อ ๒๐ จัดให้มีการทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ให้อาหารและน้ำสุกรเป็นประจำ

หมวด ๕

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

ข้อ ๒๑ เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ และเครื่องจักร รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยสำหรับการใช้งาน และต้องมีการติดตั้งหรือจัดเก็บเป็นระเบียบ ปลอดภัย ทำความสะอาดสม่ำเสมอ ตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี ใช้งานได้ หากพบการชำรุด ต้องหยุดใช้งาน และดำเนินการซ่อมแซมแก้ไข พร้อมทั้งจัดให้มีป้ายห้ามใช้

ข้อ ๒๒ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพน้ำบริโภคของกรมอนามัย สำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอทุกวัน ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกจากโรงเรือนเลี้ยงสุกร และลักษณะน้ำดื่ม ต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวทิ้ง ใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวแล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำกลับมาใช้ใหม่ หรือวิธีอื่น

ข้อ ๒๓ ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน

ข้อ ๒๔ กรณีสถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพที่อยู่เสมอ

หมวดที่ ๖

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๕ ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่สังคมรังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หูน้ำหนวก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด อีสุกอีใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงานต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๒) ควรสวมชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจการที่ปฏิบัติ

(๓) ในกรณีที่มีบาดแผล ต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีต้องสวมถุงมือ หรือปกป้องกันขณะปฏิบัติงาน

หมวดที่ ๗

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการของเสีย มลพิษที่เกิดจากประกอบกิจการ

ข้อ ๒๘ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่เพียงพอและถูกหลัก สุขาภิบาล มีการคัดแยกมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน เช่น วัสดุเคมี เชื้อมีดียว ยาเสื่อมสภาพ ภาชนะบรรจุสารเคมี และนำไปกำจัดด้วยวิธีที่เหมาะสม และเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๙ การจัดการมูลสุกร ให้รวบรวมบำบัดด้วยวิธีการตาก หมัก ระบบก๊าซชีวภาพ หรือวิธีอื่นใดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ต้องมีระบบ วิธีการ หรือมีโครงสร้างที่สามารถป้องกันกลิ่นรบกวน และมีให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์นำโรคได้

ข้อ ๓๐ การจัดการซากสุกรต้องใช้วิธีที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อลดการแพร่กระจายของเชื้อโรค ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค และไม่เกิดปัญหามลพิษต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

(๑) วิธีการฝัง ต้องมีพื้นที่เพียงพอ อยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง และห่างจากแหล่งน้ำ ให้ฝังไว้ใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร โรยปูนขาวหรือราดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อแล้วกลบหลุมและคลุมดินให้แน่น เหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร เพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์คุ้ยเขี่ย

(๒) วิธีการเผา ให้ทำในบริเวณที่เหมาะสมและเผาจนซากหมด ตามประกาศกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) วิธีการทิ้งในบ่อทิ้งซากของสถานประกอบกิจการ ต้องถูกสุขลักษณะ โดยต้องกำจัด ซากสุกรในบ่อที่มีดัด และมีประสิทธิภาพสามารถป้องกันกลิ่น แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคได้

(๔) วิธีการอื่นใดให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติที่ราชการกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กรณีสุกรป่วยหรือตายโดยไม่ทราบสาเหตุ สุกรเป็นโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า เป็นโรคระบาด ต้องมีการจัดการซากสัตว์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งต้องแจ้งให้เทศบาลเมืองเขลางค์ทราบโดยทันที

ข้อ ๓๑ ให้ทำความสะอาดสุกร คอกสุกร และรางให้อาหาร มิให้เกิดการสะสมของน้ำปัสสาวะ มูลสุกร และเศษอาหาร เพื่อลดปัญหากลิ่นรบกวน

ข้อ ๓๒ จัดให้มีและบำรุงรักษาท่อ รางระบายน้ำเสีย หรือน้ำทิ้งให้อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้สะอาด ปราศจากน้ำขังและการสะสมของมูลสุกรหรือกากตะกอน เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวนและการเป็นแหล่ง เพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

ข้อ ๓๓ การบำบัด หรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียจากการประกอบกิจการ ให้ดำเนินการโดยวิธีที่มีประสิทธิภาพ เพียงพอ สามารถรองรับปริมาณน้ำเสียและบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้ ก่อนระบายสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่ภายนอก หรือนำกลับมาใช้ประโยชน์ภายในสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทั้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กรณีสถานประกอบกิจการไม่เข้าข่ายบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผู้ดำเนินกิจการต้องมีมาตรการจัดการน้ำเสียเบื้องต้น เช่น บ่อเกรอะ บ่อซึม ที่มีขนาดเหมาะสมเพียงพอต่อปริมาณความสกปรกที่เกิดขึ้น ก่อนระบายออกสู่ภายนอก

ข้อ ๓๔ การจัดการกากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากการจัดการน้ำเสีย ต้องรวบรวมและกำจัด หรือนำไปใช้ประโยชน์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ แก่ประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๓๕ มีมาตรการการลดกลิ่นอันเกิดจากการประกอบกิจการด้วยวิธีที่เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากสถานประกอบกิจการ ตามกฎหมาย ว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๖ มีมาตรการควบคุมระดับเสียงในสถานประกอบกิจการต้องดำเนินการมิให้มีระดับเสียง เกินกว่ากฎหมายที่กำหนด

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุ ผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ เข้ามาตั้งอยู่ใกล้กับ สถานประกอบกิจการตามประกาศนี้ เป็นเหตุให้สถานประกอบกิจการมีระยะห่างไม่เป็นไปตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ให้สถานประกอบกิจการนั้นจัดให้มีมาตรการป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้น และให้ประกอบกิจการตามเดิมได้

ข้อ ๓๘ สถานประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ประกอบกิจการตามเดิมต่อไปได้ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง และข้อ ๙ แต่ต้องจัดให้มี มาตรการป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง อย่างมีประสิทธิภาพโดยให้นำความในข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ ข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒ ข้อ ๓๓ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

สถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้เพิ่มจำนวนสุกรมมากกว่าที่มีอยู่เดิม เว้นแต่ กรณีมีเหตุจำเป็นให้นำความในข้อ ๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวดที่ ๘

ความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๓๙ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ในสถานประกอบกิจการ และสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๔๐ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีเครื่องดับเพลิงติดตั้งไว้ในสถานประกอบการ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมวดที่ ๙

ใบอนุญาต

ข้อ ๔๑ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเลี้ยงสุกรในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องมีการจัดทำกรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องก่อน และยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนด ไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) ทะเบียนบ้าน
- (๓) หนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด กรณีนิติบุคคล
- (๔) ทะเบียนบ้านหรือสำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบกิจการ
- (๕) ใบมอบอำนาจ กรณีที่มีการมอบอำนาจทำการแทน
- (๖) หนังสือสัญญาเช่าหรือหนังสือยินยอมให้ใช้ที่ดินในการประกอบกิจการ กรณีผู้ประกอบการ

มิได้เป็นเจ้าของที่ดินที่ใช้ในการประกอบการ

- (๗) แบบสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนที่เกี่ยวข้อง
- (๘) ใบอนุญาตอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาต ปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อเทศบัญญัตินี้ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๔๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตหรือการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอ ให้ถูกต้องครบถ้วน หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหลักฐานใด ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน

ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอและผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกการตรวจสอบคำขอตามแบบที่เทศบาลกำหนด

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอแจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกที่จัดทำตามข้อ ๔๒ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอคืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเหตุแห่งการคืนคำขอเป็นหนังสือตามที่เทศบาลกำหนด

ผู้ยื่นคำขออาจอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคหนึ่งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งหรืออาจยื่นคำขอใหม่ก็ได้

ข้อ ๔๔ เมื่อได้ตรวจสอบคำขอครบถ้วนแล้ว ให้แจ้งกำหนดเวลาที่จะเข้าตรวจสถานที่ประกอบกิจการให้ผู้ยื่นคำขอทราบก่อนตรวจไม่ต่ำกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง ทั้งนี้ ให้ผู้ยื่นคำขออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ตามควรแก่กรณี

ในการตรวจสถานที่ประกอบกิจการให้เป็นไปตามแบบที่เทศบาลกำหนด กรณีถูกต้องตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะแล้ว ให้เจ้าหน้าที่สรุปเสนอเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาอนุญาตต่อไป กรณีไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ ให้แนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขด้านสุขลักษณะ และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๔๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลอย่างน้อยประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่ใช้อ้างอิง ข้อพิจารณา และข้อสนับสนุนในการใช้ดุลยพินิจเป็นหนังสือตามแบบที่เทศบาลกำหนด ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ตามแบบที่เทศบาลกำหนด ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จพร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้ง

ข้อ ๔๖ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้มีหนังสือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีการแจ้งเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์และยกเลิกใบอนุญาตฉบับนั้น

ข้อ ๔๗ ใบอนุญาตที่ออกตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองเขลางค์นครเท่านั้น

ข้อ ๔๘ การต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่เทศบาลกำหนด พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอ พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

หากมิได้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาตพร้อมชำระค่าธรรมเนียมตามระยะเวลาที่ระบุวันสิ้นอายุในใบอนุญาต ให้ถือว่าใบอนุญาตนั้นขาดอายุและเป็นอันสิ้นผลของการอนุญาตตามกฎหมาย

ข้อ ๔๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต แนบสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๕๐ การเปลี่ยนแปลง ขยาย ลดการประกอบกิจการ สถานที่ เครื่องจักร หรือรายละเอียดอื่น ๆ ในใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง ขยาย ลดการประกอบกิจการ สถานที่ เครื่องจักร หรือรายละเอียดอื่น ๆ ในใบอนุญาตตามแบบที่เทศบาลกำหนด และเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว จึงจะดำเนินการได้

ข้อ ๕๑ การยื่นคำขอตามหมวดนี้อาจดำเนินการผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นด้วยตนเองตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เทศบาลประกาศกำหนด

ข้อ ๕๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ดำเนินกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หรือแสดงใบอนุญาตผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๕๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องกำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๕๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (๑) ถูกสั่งพักใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบังคับนี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๕๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ผู้ถูกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

ข้อ ๕๖ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

หมวดที่ ๑๐

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๕๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัติ ภายในสิบห้าวันหลังได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก

กรณีการขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ดำเนินการยื่นคำร้องขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุพร้อมชำระค่าธรรมเนียมในวันที่ยื่นคำร้องขอต่ออายุ

ข้อ ๕๘ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

หมวด ๑๑

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(นายไพฑูรย์ โพธิ์ทอง)
นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายชัชวาลย์ ฉายะบุตร)
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

ตามเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
๑.	สุกรตั้ง ๑๑ ถึง ๒๐ ตัว	๒๐๐
๒.	สุกรตั้งแต่ ๒๑ ถึง ๕๐ ตัว	๔๐๐
๓.	สุกรตั้งแต่ ๕๑ ถึง ๑๐๐ ตัว	๘๐๐

แบบคำร้องขออนุญาตประกอบกิจการ

เขียนที่.....เทศบาลเมืองเขลางค์นคร.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง ขออนุญาตประกอบกิจการ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร

ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว).....สัญชาติ.....

อาศัยอยู่บ้านเลขที่.....ชุมชน.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

มีความประสงค์จะขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภท.....

พื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร ชื่อสถานประกอบการ.....

ตั้งอยู่เลขที่.....ชุมชน.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง โดยที่ข้าพเจ้ารับทราบเงื่อนไขต่างๆ
ในเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร แล้ว และขอรับรองว่าข้อมูล
ที่ข้าพเจ้าให้ไว้แก่เจ้าหน้าที่เป็นความจริงทุกประการ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำร้อง
(.....)

หมายเหตุ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๗ “ผู้ใดแจ้งให้เจ้าพนักงาน ผู้กระทำตามหน้าที่ จดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารมหาชนหรือเอกสารราชการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐานโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

แบบคำขอรับใบอนุญาต / ต่ออายุใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

คำขอเลขที่...../.....

(เจ้าหน้าที่กรอก)

เขียนที่.....เทศบาลเมืองเขลางค์นคร.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

ปรากฏตาม.....

สถานประกอบกิจการเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

หมายเลขโทรศัพท์.....

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้วดังนี้

 บัตรประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด กรณีนิติบุคคล ทะเบียนบ้านหรือสำเนาเอกสารสิทธิในสถานประกอบกิจการ หนังสือมอบอำนาจ กรณีมอบอำนาจให้บุคคลอื่นทำการแทน หนังสือสัญญาเช่าหรือหนังสือยินยอมให้ใช้อาคารหรือที่ดินในการประกอบกิจการ

กรณี ผู้ประกอบกิจการมิได้เป็นเจ้าของอาคารหรือที่ดินที่ใช้ในการประกอบกิจการ

 แบบสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนที่เกี่ยวข้อง ใบอนุญาตอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

.....

ส่วนของผู้รับใบอนุญาต

ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เลขที่.....

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน

- ครบ
- ไม่ครบ คือ

- ๑).....
- ๒).....
- ๓).....
- ๔).....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้รับใบอนุญาต

ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เลขที่.....

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน

- ครบ
- ไม่ครบ คือ

- ๑).....
- ๒).....
- ๓).....
- ๔).....

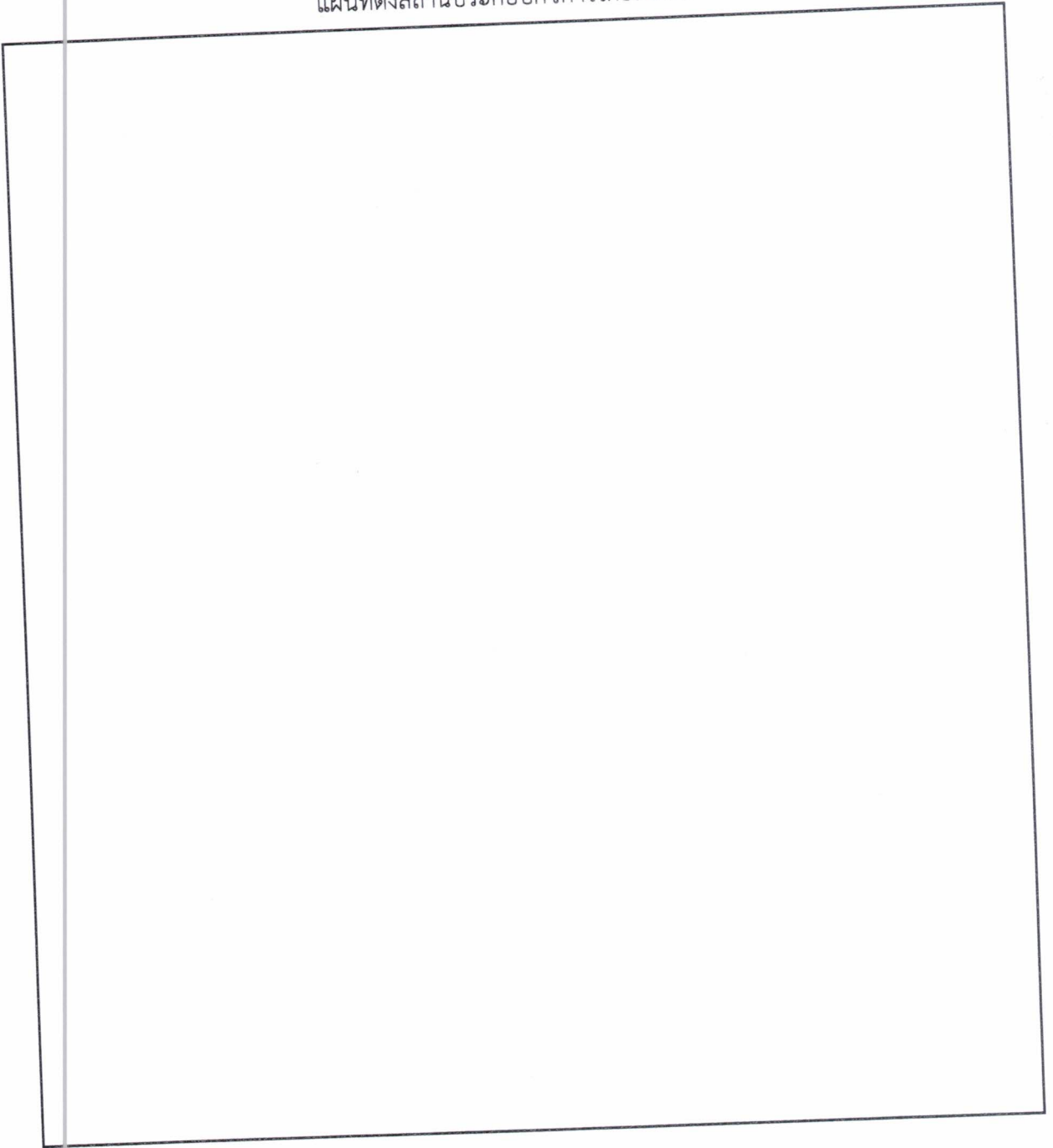
ดังนั้น กรุณานำเอกสารที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน.....นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

แผนที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

(ด้านหน้า)

เลขที่.....

ใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงสุกร
เทศบาลเมืองเขลางค์นคร

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร โดยใช้ชื่อสถานประกอบการว่า.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง โทร.....
มีพื้นที่ประกอบกิจการ.....ตารางเมตร ใช้เครื่องจักรขนาด.....แรงม้า จำนวนคนงาน.....คน
ทั้งนี้ได้เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตปีละ.....บาท (.....)
ตามใบเสร็จรับเงิน เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในเทศบัญญัติ
เทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้ขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดย
มีอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้

ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร
เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้โดยเปิดเผยและเห็นง่าย ณ สถานประกอบการ

ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๒,๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

